

prof. zw. dr hab. Piotr Mickiewicz

Akademia Marynarki Wojennej im. Bohaterów Westerplatte

pmickiewicz@wp.pl

**JUBILEUSZ
KATEDRY STOSUNKÓW MIĘDZYNARODOWYCH
KRAKOWSKIEJ AKADEMII IM. ANDRZEJA
FRYCZA MODRZEWSKIEGO
I KRAKOWSKICH STUDIÓW MIĘDZYNARODOWYCH**

Stwierdzenie Heraklita, iż *Panta rhei kai ouden menei* (wszystko płynie i nic nie pozostaje niezmiennie), nie odnosi się w pełni do sposobu funkcjonowania Katedry Stosunków Międzynarodowych Krakowskiej Akademii im. Andrzeja Frycza Modrzewskiego oraz *Krakowskich Studiów Międzynarodowych*. Dziesięć lat funkcjonowania katedry to czas aktywnej pracy i sporych sukcesów (także osobistych jej pracowników, mierzonych na przykład uzyskiwanymi stopniami naukowymi), ale niezmiennie kreatorem tych działań i Mentorem prowadzącym swoich podopiecznych po świecie nauki jest prof. dr hab. Erhard Cziomer. Natomiast dekada funkcjonowania na rynku wydawniczym i w środowisku naukowym badaczy polityki, *Krakowskich Studiów Międzynarodowych*, to również okres tworzenia szanowanego czasopisma, ale przecież funkcjonującego niezmiennie według tych samych zasad, utrzymującego stale wysoki poziom naukowy, o który dbają zarówno kolejni redaktorzy naczelni (obecnie prof. Bogusława Bednarczyk), jak i sekretarz redakcji Halina Baszak-Jaroni. Na lewym brzegu krakowskiego odcinka Wisły teza Heraklita nie sprawdza się w pełni. W mojej subiektywnej ocenie – na szczęście.

Mam nadzieję, że Grono Jubilatów nie obrazi się na to, nieco frywolne, wprowadzenie do omówienia ważnego wydarzenia naukowego, jakim była konferencja pt. *Przyczyny i następstwa zmian w międzynarodowym systemie bezpieczeństwa i współpracy w drugiej dekadzie XXI wieku*, jaką pracownicy katedry zorganizowali z okazji tego, podwójnego, jubileuszu. Konferencja zgromadziła wielu prelegentów, w tym szerokie grono ekspertów, wśród których byli zarówno pracownicy katedry, wychowankowie prof. Cziomera, jak i zaproszeni goście.

Jak na jubileusz przystało, pierwsza część konferencji miała uroczysty charakter i skoncentrowała się na podsumowaniu dekady funkcjonowania katedry i periodyku. W pamięci piszącego te słowa, będącego też redaktorem młodszego nieco czasopisma, szczególnie utkwiło wystąpienie prof. Marii Kapiszewskiej, w którym to zaprezentowała historię powstania i rozwoju *Krakowskich Studiów Międzynarodowych*. Od pomysłu (i pory, w jakim się pojawił) śp. prof. Andrzeja Kapiszewskiego, procesu powstawania pierwszych numerów, na ostatecznej koncepcji ich struktury organizacyjnej skończyw-

szy. Apelowałbym do Pani Profesor, aby to wystąpienie ukazało się drukiem. Poza walorem historycznym miało ono bowiem fenomenalny walor poznawczy – pokazuje bowiem, jak przygotowywać i prowadzić periodyk naukowy z pasją i przekonaniem, aby było ono ważną formą aktywności naukowej środowiska.

Na merytoryczną część konferencji złożyły się cztery panele, inaugurowane wystąpieniem wprowadzającym prof. Katarzyny Żukowskiej, dotyczącym modelu bezpieczeństwa międzynarodowego w XXI wieku. Pierwszy z czterech paneli dotyczył tej samej problematyki, a prowadził go prof. Bogdan Koszel. Panelistami byli natomiast prof. Michał Chorośnicki oraz doktorzy habilitowani Beata Molo, Marcin Lasoń, Marek Czajkowski, i Tomasz Młynarski. Drugi panel, *Geopolityczny wymiar kryzysu ukraińskiego*, prowadził prof. Chorośnicki, a panelistami było prof. Kazimierz Łastawski, doktorzy Kazimierz Kraj i Rafał Kęsek oraz mgr Łukasz Bednarz.

Głównym tematem trzeciego panelu była kwestia strategii politycznych graczy międzynarodowych (*Nowe strategie i role USA, UE i NATO w różnych obszarach bezpieczeństwa międzynarodowego*). Dyskusję prowadził prof. Włodzimierz Bonusiak, a panelistami byli prof. prof. Bogdan Koszel, Janusz Węc, Piotr Mickiewicz, dr Anna Diawoń-Sitko oraz płk Marcin Szymański. Ostatni panel, moderowany przez prof. Węca, poświęcony był problematyce kształtu polityki Polski i RFN wobec pojawiających się wyzwań. O powyższych kwestiach debatowali prof. Bonusiak, dr hab. Ewa Bojenko-Izdebska oraz dr Anna Paterek.

Wymieniając uczestników poszczególnych paneli, chciałbym podkreślić iż ich wystąpienia spotkały się z żywą reakcją uczestników konferencji i prowadziły do poważnej i ożywionej dyskusji. Prym w niej wiodli profesorowie Węc, Łastawski, Koszel, Cziomer i Lasoń. W tym miejscu podkreślić należy, iż taką koncepcję konferencji zaproponował prof. Cziomer, wskazując właśnie na rolę dyskusji o problemie, jako istocie debaty naukowej. W konsekwencji tego podejścia właśnie debaty, merytorycznie związane z tematyką wystąpień, wykreowały dodatkową wartość tej konferencji. Za co, jako jej uczestnik, a tym samym słuchacz, dziękuję zarówno pozostałym dyskutantom, moderatorom, umiejętnie narzucającym formułę tych dyskusji, jak i organizatorom. Zwłaszcza za przewidzenie czasu na takie dyskusje.